

Cercul Scriitorilor Ingineri *LITERAR ING*, București, România Cronica evenimentului din 20 ianuarie 2020

Ședința curentă a *Cercului Scriitorilor Ingineri Literar ing*, din luna ianuarie, s-a desfășurat în ziua de **20 ianuarie 2020**, în sala mică din AGIR București.

Conform uzanțelor, domnul Nicolae VASILE, președintele Cercului Scriitorilor Ingineri, a precizat că, în această seară, avem un program obișnuit, cu o tematică devenită tradițională, cea legată de semnificația, opera și activitatea poetului nostru Național, Mihail EMINESCU, dată fiind ziua sa de naștere, 15 ianuarie, zi care, între timp, a devenit *ZIUA CULTURII ROMÂNE*.

Referitor la Eminescu, domnul Nicolae VASILE spune că a participat la o manifestare culturală, unde s-a pus problema canonozării acestuia, dar dânsul consideră că nu este cazul, pentru că, din câte cunoaște, nu este în spiritul acestuia și crede că lui Eminescu nu i-ar fi plăcut acest lucru. În Europa, se operează cu noi noțiuni despre cultură: *cultură imperială* și *cultură republicană*, cultura română fiind în prima categorie, iar Mihail Eminescu este considerat un vârf de neatinș, plasat, ca model cultural, alături de Goethe, Shakespeare etc., în țările respective.

Domnul Nicolae VASILE informează pe cei prezenți că proiectul nostru literar, ***SCRIITORI din GENERAȚIA 2000***, merge bine, este urmărit în peste 40 de țări, primele zece, ca număr de accesări: SUA, Canada, India, Italia, Franța, Germania, Moldova, Irlanda, Mexic, Olanda.

Referitor la revistele la care colaborăm, domnul Nicolae VASILE spune despre *Cronica Timpului* că merge bine, este stabilă financiar și că sunt membri din cercul nostru care colaborează la redactarea acesteia, dar sunt necesari și colaboratori valoroși din afară. Cât privește revista *Cronos*, aceasta întâmpină unele dificultăți în apariție, în schimb, revista și editura *Bogdania*, cu mari eforturi ale domnului Ionel MARIN, merge foarte bine și reușește să păstreze ritmicitatea aparițiilor tipărite, iar, în curând, va avea și o formă electronică îmbunătățită.

Primul care a luat cuvântul a fost domnul profesor Ion C. ȘTEFAN, care a afirmat că vine cu plăcere în mijlocul nostru și că deorește să înceapă cu o poezii inspirată de Eminescu, poetul nepereche, intitulată *Nașterea Luceafărului*, și un eseu intitulat *Laudă limbii române*. În eseu menționat, domnul profesor definește cuvântul ca o formă sintetizată a gândirii, care merită respect și considerație. Aceasta pentru că *La început a fost cuvântul, din care toate s-au făcut...* Este mai înțelept, spune dânsul, să taci, decât să te exprimi prin cuvinte pe care nu le înțelegi sensul. De la primele cuvinte ale omului până la cele ale lui Eminescu este o evoluție clară a limbii române.

Trebuie să ne străduim să înțelegem cuvintele, pentru că ele sunt *...izvor de apă vie*. Timotei Cipariu spunea că limba unui popor se naște odată cu el. Nichita Stănescu afirma: *Ce patrie minunată este această limbă*, iar mai departe: *Limba română este patria mea!* Ca să nu mai vorbim de Mateevici, care a exclamat: *Limba noastră-i o comoară...* Iată de ce laud limba română, zice, în final, domnia sa.

A luat apoi cuvântul domnul Ioan GANEA-HRISTU, care a venit cu o proză scurtă, intitulată *Mica gospodărie*, despre o excursie prin Țara Moșilor, unde a cunoscut o familie cu doi copii, foarte generoasă, cu care a rămas în relații foarte mulți ani. O poveste bine scrisă, frumos și emoțional prezentată.

Domnul Nicolae DOFTOREANU citește o poezie scrisă cu mulți ani înainte, intitulată *Tangoul ochilor albaștri*, unde spune că, atunci, *Când Eminescu se naștea/ Luceafărul îl aștepta*, acesta fiind un cadou pentru noi: *Cadou ce ne-a trimis pe toți/ Pe lângă plopul fără soț*. Frumos!

A urmat domnul Nicolae GAVRILESCU, care a citit poezia *Luceafăr*, inspirată de Eminescu, în care afirmă că: *Ar renunța să fie nemuritor și rece /Dacă în lume s-ar petrece....*

Doamna Marilena CARAGHIAUR a citit, de asemenea, o poezie inspirată de Eminescu, intitulată *Dor de tine*, în care afirmă că *A trecut vremea cu virtuți și ploi....*

Domnul profesor Ion IONESCU a citit o poezie despre *Dunăre, Dunăre/Apă tulbure....*, iar doamna Eugenia DUȚĂ a început *Cu dorul*, o poezie frumoasă, și a terminat cu poezia *Pentru Eminescu*.

Domnul Ovidiu ȚUȚUIANU vine cu două idei: elaborarea unui studiu privind aspectele științifice în opera lui Eminescu, și a citit apoi poezia intitulată *Teorema lui Pitagora*, sau *Puntea măgarilor*, iar pe de altă parte, a propus un eseu intitulat *Eminescu și teologia* sau *Eminescu nu a fost ateu*. Aceste două documente sunt foarte necesare și, după părerea mea, ar fi foarte bine primite.

Domnul Ioan RAȚIU, ca de obicei bine documentat, face afirmația că încercarea de a face din Eminescu un sfânt nu este de bun augur, că nici el nu și-ar fi dorit, crede domnia sa. Eminescu a intrat în conștiința neamului, cu toate că are foarte puține fotografii, patru, se pare. Deși a slujit poporul român, a fost denigrat, falsificat, dar a intrat și a rămas în conștiința poporului român.

Mihai Eminescu rămâne un purtător și păstrător al conștiinței naționale. În final, citește un *rondel* al ...întristării.

A urmat domnul profesor Geo CĂLUGĂRU care, în stilul său binecunoscut, a citit un eseu de o deosebită frumusețe despre Mihai Eminescu. Când s-a născut Eminescu, spune dânsul, aveam deja un veac de domnie pământească, aveam *Biblia* lui Simion Ștefan sau *Biblia de la București*, din anul 1688, se înmulțeau mănăstirile și apăreau cărți cu coperti de aur... Acum era vremea să apară o privighetoare nocturnă, care să cânte pe inima și limba noastră. Era Mihail Eminescu, care a adunat bucuriile și durerile neamului său, iubirea de familie, de neam și țară, **iubire de absolut**, cu care a dialogat. Aceste iubiri fac din el un **Poet Universal**! Se spune că: *Urmașii, dacă nu-și pomenesc părinții, îi lasă în somnul greu al uitării*. Patriotismul este esența datoriei față de țară. Sunt al acestui loc și inima mea bate bate pentru acest pământ! Tudor Arghezi spunea: *Fiind foarte român, Mihai Eminescu este UNIVERSAL*!

A urmat domnul Ioan SIMA care a susținut că, după părerea sa, Eminescu este, într-adevăr, sfânt. Un sfânt este cineva care ne ajută la greu. Eu gândesc în Eminescu, zice dânsul, deci mă ajută. Cred că Eminescu este și un om de știință. E clar că a premers teoriei relativității, dar și altele. Apoi, domnul SIMA spune două cugetări, una fiind aceasta: *Atât de mult a citit despre siluetă, încât a devenit și el un intelectual ...subțire!*

Doamna Antoneta RĂDOI, redactor-șef la revista *Convorbiri literar-artistice*, citește poezia *Întrebării*, creația doamnei Aura DAN, redactor-șef adjunct la aceeași revistă, prezentă în sală, poezia fiind primită cu multe aplauze din partea celor prezenți.

Domnul Octav LICĂ citește două poezii: una intitulată *Înger fără aripi*, iar cealaltă, dedicată lui Mihail EMINESCU, intitulată *Odă pentru marele Eminescu*, ambele îndelung aplaudate.

A urmat doamna Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI, care spune că, datorită domnului profesor Gheorghe ȚICLETE, a realizat două cărți: una de poezii și alta de cronici, recenzii și prefețe. Cu această ocazie, dânsa ne invită la lansarea care va avea loc în cadrul ședinței curente a Cercului Scriitorilor Ingineri Literar ing, din 17 februarie 2020.

Domnul Min DRĂGHICI, în stilul său concis, lapidar, dar plăcut, citește poezia intitulată *Brad*, dedicată copiilor: O, ce brad frumos/ A trecut un an/ De când cresc/ Un brad, iar mai târziu: *Așteptăm puțin/ Sania-i pe drum,/ Vine Moș Crăciun!// Vine sigur azi/ Cu daruri sub brazi!.* Frumos!

Doamna Maria MUNTEAN a recitat din memorie o lungă poezie dedicată lui Mihai Eminescu, la monumentul căruia vin românii să se închine: *De s-ar mai naște ca tine/ Pe acest pământ străbun/ Să se-nalțe România/ Și-ntregul popor român.*

Domnul profesor Corneliu NEAGU, reluând ultimele două versuri ale doamnei Maria, face, mai întâi, o evaluare exigentă a evoluției din ultimele zeci de ani și, cu exigența-i cunoscută, afirmă că, la multe capitole, suntem pe ultimul loc, că ne umflăm în pene, că nu ne privim așa cum suntem. Când s-a creat *JUNIMEA*, mulți oameni din Iași vorbeau grecește și franțuzește, dar meritul nostru este că am recuperat, grație unor oameni de valoare, cum a fost Mihail Eminescu. Pentru aceasta, ne trebuie mai multă muncă și ...modestie, și încheie citind poezia *La margine de vis*.

A urmat doamna Iuliana DINU, profesoară pensionară, care scrie literatură pentru copii. Ne-a citit o fabulă, intitulată *Cucul*, desigur, despre un cuc, care trăia singur ...cuc! Dorind să-și găsească o soție, a întrebat, pe rând, mierla, vrăbiuța și cinteza, dacă vor să fie soția lui, dar acestea l-au

refuzat. Spunându-i unei ciori că nu dorește să-i fie bărbat, ea îi zice: Dar m-ai întrebat pe mine?, așa că a rămas singur ...CUC! Frumoasă fabulă. Mi-aș dori să o am ca să o citesc nepoatelor mele...

În dorința de a echilibra atmosfera, după afirmațiile domnului NEAGU, domnul Nicolae VASILE, respectând punctul de vedere al acestuia, a intervenit cu o explicație plauzibilă la faptul că, în trecut, înainte de război, sau după, au fost realizări de top, invenții, unele epocale (stiloul, automobilul etc.), dar, că și acum participăm la unele realizări deosebite, de exemplu automobilul DACIA, numai că acum, datorită integrării europene și a globalizării, noi realizăm, de regulă, componente a acestor produse. Domnul Nicolae VASILE a spus că a vorbit despre aceasta, pentru a sublinia ideea că și CULTURA TEHNICĂ face parte din ...CULTURA NAȚIONALĂ, iar azi, aici, o omagiem și pe aceasta.

În final, intervine domnul profesor Ion IONESCU, care amintește de unele personalități române din trecut, care au realizat lucruri deosebite și sunt recunoscute ca atare pe plan mondial: IORGA, BRÂNCUȘI, ENESCU, CANTEMIR și alții...

Salutăm prezența scriitoarei Eugenia DUȚĂ, participantă frecvent la întâlnirile grupării ARENA LITERARĂ, care a fotografiat și luat informații pentru o comunicare reciprocă mai apropiată a celor două reuniuni de scriitori, inițiată de către domnul Nicolae ROȘU, directorul Editurii BETTA, la ultima întâlnire.

Când aveau loc discuțiile amicale de luat la revedere, a apărut un viitor nou membru al grupării noastre literare, Daniela E. BOGDAN, autoare de maxime și cugetări, cu volumul *Reflecții în deșert*, carte premiată în Liban. Bucuroși de primul contact, o așteptăm la întâlnirile viitoare.

Ședința se termină frumos, cu zâmbetul pe buze, participanții par mândri că sunt români.

LA MULȚI ANI, CULTURA ROMÂNĂ!

A consemnat,
Corneliu CRISTESCU